

عنوان مقاله:

ارتباط مواجهه صوتی شغلی و استرس شغلی؛ یک مدل معادلات ساختاری در صنایع نساجی

محل انتشار:

یازدهمین همایش سراسری بهداشت و ایمنی کار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمدرضا منظم - دانشجو گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

میلاد عباسی - دانشجو گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

روح اله فلاح مدواری - دانشجو گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

سعید یزدانی راد - دانشجو گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: عوامل شغلی و غیر شغلی متعددی وجود دارند که می توانند بر استرس شغلی تاثیر بگذارند، در این میان مواجهه با صدای محیط کار یکی از مهمترین عوامل تاثیرگذار است. هدف از این مطالعه، مدل سازی تعامل بین متغیر مستقلو میانجیگری و استرس شغلی با استفاده از مدل سازی معادلات ساختاری است. مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی در میان کارکنان بخش اداری، فنی، ریسندگی و بافندگی صنایع نساجی انجام گردید. پس از اندازه گیری میزان مواجهه صوتی هر کدام از افراد با استفاده از روش استاندارد ایزو 9612، جهت دستیابی به اهداف مطالعه، پرسشنامه های حساسیت صوتی وینشتاین، پرسشنامه استرس شغلی موسسه سلامت و ایمنی انگلستان، مقیاس آزدگی صوتی، مقیاس رضایت شغلی و پرسشنامه اطلاعات زمینه ای و دموگرافیکی توسط شاغلین تکمیل گردید. ارتباط ساختاری متغیرهای مورد مطالعه با استرس شغلی از طریق مدل سازی معادلات در محیط نرم افزارهای R و Cytoscape انجامو مدل نهایی ترسیم گردید. یافته ها: برازش مدل های مفروض با استفاده از شاخص های معتبر تایید گردید. براساس نتایج بدست آمده، مواجهه با صدا علاوه بر اثر مستقیم بر افزایش استرس شغلی، توانست بطور غیر مستقیم و با اثر بر متغیرهای میانجی از قبیل رضایت شغلی و حساسیت صوتی موجب افزایش استرس شغلی شود. همچنین استفاده از تجهیزات حفاظت شنوایی بطور مستقیم و غیرمستقیم از طریق رضایت شغلی بر استرس شغلی اثرگذار بود. رضایت شغلی، آزدگی و حساسیت بعنوان متغیرهای میانجیدارای اثرات معنی داری بر استرس شغلی بودند. در ارتباط با اثر صدا بر زیرمقیاس های استرس شغلی مشاهده گردید کهاگرچه مواجهه صوتی اثر مستقیمی بر نقش، حمایت مسئولین، کنترل، نیاز و تغییرات نداشت اما توانست از طریق رضایت شغلی و حساسیت این زیرمقیاس ها را تحت تاثیر قرار دهد. حمایت همکاران و ارتباط بطور مستقیم و غیرمستقیم تحت تاثيرمواجهه با صدا قرار داشتند. نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که مواجهه با صدای شغلی بعنوان یک عامل استرس زا از طریق مستقیم بر استرس شغلی اثر می گذارد اما مسیر و مکانیسم این اثر کاملا روشن نیست. از طرف دیگر متغیرهای فردی و غلی متعددی وجود دارند که به عنوان واسطه در مسیر اثرگذاری صدا بر استرس قرار گرفته و تعامل آنها را تحت تاثیر قرار می دهند.

کلمات کلیدی:

استرس شغلی، مواجهه صوتی، حساسیت صوتی، آزدگی، رضایت شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1014392>

